

чеството, Давидъ заповѣда на военачалникътъ да го постави на най опасното мѣсто на бойтъ за да са за-
трые. Богъ слѣдователно проводи до него пророкъ,
който го укори и му изеви наказаніето което щѣше
да прѣтърпи. (Царс. Б. ѿв. 1.).

§. 119. *Пророкътъ прѣдлага притча на царьтъ.*

Пророкътъ рече на Давида тъй: имаше въ единъ
градъ двама человѣцы; отъ тѣхъ единътъ бѣше бо-
гатъ и имаше черда кравы и стада овцы много; а
другийтъ бѣше сыромахъ и нѣмаше друго освѣнь една
малка овца, която той спечели и отхрани съ голѣмо
прилѣжаніе въ къщата си. Единъ день дошълъ на бо-
гатыйтъ единъ гостянинъ, и той като искаше да го
гости, не зе отъ стадата си, но грабнѣ овцата на
сыромахътъ закла я и я прѣдложи на гостянинътъ си
да ѣде. Твоя е работа сега, царю, да отсѣдишъ за
туй. (Царс. Б. ѿв. 1—5.).

§. 120. *Пророкътъ приспособява притчата
на Давида.*

Царьтъ като са разгнѣви рече: неправедно е на-
правиль онзи който и да е, и да заплати овцата петъ
пѣти. Тогази пророкътъ му рече явно: Ты си онзи
человѣкъ. Богъ та е надарилъ съ сичкытъ добрини,
направи та царь, опази та отъ Сауловътъ гнѣвъ, защо
слѣдователно грабнѣ жената на Урія? защо уби не-
винныйтъ человѣкъ, който отиде да са біе за тебе?—
Отъ тѣзи думы на пророкътъ като са свѣсти Давидъ
позна беззаконіето си и го исповѣда. А пророкътъ му